

Annales Ecclesiastici Baronii

94

CHRISTI
451.

LEONIS PAP.
12.

VALENTIN. 27. IMP.
MARCIANI 2.

LXXXIII.
De libel-
lis Atha-
nasi &
Sophroni.

Cum S. Cyrillo, mox post obitum ejus in Ecclesia ministrare prohibitus esset; & possessiones, quas pertenues habebat, a monachis per Dioscorum missis, arboribus excisis, incendiæ essent, & domus, quæ erant in eis dirutæ; & quod ipse iustus occidi, vix fugiens evasisset.

Oblatus atque etiam leitus subinde est libellus ab Athanasio presbytero Alexandrino, qui unus erat ex nepotibus S. Cyrrilli, quo de his, quæ crudelissime tum in ipsum, tum in fratres Dioscorus perpetrasset, reddidit sanctam Synodus certiorem quæ a nobis in ipso Dioscori ingressu sunt enarrata; ut hi eadem repetere non sit opus. Postremo loco leitus est libellus Sophronii Alexandrini Christiani hominis adversus Dioſcorum conquerentis, quod sublata sua ipsius conjugi, Theodota nomine, a Macario Curiali; cum ea de causa venisset ad Imperatorem Constantinopolim, & rescriptum ab eo adversus Macarium impetrasset: Dioſcorus intercessisset ne executioni mandaretur, dicens se esse dominum, & Egyptum ad se magis, quam ad Imperatorem spectare, sicque nefarius homo etiam tyrannide affectaret; quodque ipse ea de causa ab eo bonis omnibus spoliatus, vix mortem fuga vitasset. His junxit de blasphemias ejusdem in sanctissimam Trinitatem: Adjectique demum de arrepta tyrannide manifestissimum signum, nimirum quod allatas ex more Alexandriam Marciani novi Imperatoris imagines, quas Sacra Laureata nominari solebant, per suos eas foras exportari iussisset. Hæc ille.

LXXXIV. Vides quanta esset Alexandrinorum Antitistitum potentia, qua tamen Dioſcorus abuteretur, pro nihilo ducens Imperatorum edita, & contemnens ipsam Imperatoriam majestatem. Intelligis etiam, quales esse confuerint herefum propugnatores; quales sibi adsciscat diabolus milites ad veritatem Catholicam oppugnandam: & quibus fuerit compositus moribus qui primus in Romanum Pontificem ausus fuit intorquere jaculum anathematis: ut plane respectu hujus stultitiae, sapientia sit reputanda, derisa insania Cleopatra appetere audentis Romanum Imperium sub Augusto.

LXXXV. His visis, placuit Patribus, ut Dioſcorus adhuc tertio vocaretur per libellum conscriptum, quo excusationes ab eo praetense, falsæ sunt demonstratae, & monitus ipse ut veniret responsurus accusatoribus Alexandrinis, qui aduersus eum libellos obtulissent. Verum ille penitus refragatus, adeo recusavit nec quidem cum permovere potuit Joannes Germanicus Episcopus, hæc dicens: Sacerdotum delicta, communis est turpitudine: Si igitur scit tua sanctitas calumniam se ab aliqui-

bus pati: non est longe sancta Synodus: fatigare, ut concinas mendacium. Sed obrigit ille, suaque duritate obstinatus permanit. Cum igitur nihil reliquum esset ad ejus defensionem, vel excusationem; ipsi Apostolice sedis legati adversus Dioſcorum ejusmodi tulere sententiam:

Manifesta facta sunt, quæ a Dioſcoro quondam Alexandriæ magna civitatis Episcopo commissa sunt aduersus sanctum regularem ordinem & Ecclesiasticam discipinam, tam ex iis quæ duadum examinata sunt in priori confessu, quam in iis quæ hodie acta sunt. Hic enim (ut plurima intermittamus) Eutychetem similia sibi sapientem, & regulariter a proprio damnatum Episcopum, id est, a sanctissimo Patre nostro & Archiepiscopo quondam Flaviano, presumens sibi primatum, irregulariter in communionem suscepit, priusquam considereret in Epheso cum Deo amantissimis Episcopis. Sed illis quidem Apostolica sedes veniam praesertim de iis quæ ibi non voluntarie ab eis gesta sunt; qui & haec permanerant obedientes sanctissimo Archiepiscopo Leonii, & omni sancto universalis Concilio: Hujus gratia & in sua communione eos sicut confides suscepit. Hic autem hactenus permanxit glorians in eis, pro quibus eum oportebat genere, & se terræ prosterne. Super hæc vero neque epistolam legi permisit beatissimi Papæ Leonis scriptam ad sanctæ memorie Flavianum, & hoc frequenter rogatus a posterioribus recitari eam, & cum jura mento fieri lectionem promittens: qua non lecta, scandalum & lesionem sanctæ Dei Ecclesiæ per totum orbem terra pertulerunt.

Sed tamen talibus ab eo audacter commissis, deliberabamus, ut de priore sua pessima actione aliqua præfaretur clementia, sicut & ceteris reverendissimis Episcopis, & iis qui neque similem ei autoritatem judicandi habuerunt. Sed quoniam secundis excessibus priorem iniquitatem valde transcendit: præsumpsit enim excommunicationem dictare aduersus sanctissimum & beatissimum Archiepiscopum magnæ Romæ Leonem: insuper etiam multilibelli multis pleni iniquitatibus contra eum in sancto & Magno Concilio oblati sunt: & semel & secundo & tertio per Deo amantissimos Episcopos regulariter vacatis minime voluit obedire, propria utique conscientia simulatus; & horum qui * eos a diversis Concilis regulariter damnati sunt, contra divinas leges suscepit: Ideo ipso contra se elicuit sententiam; saepius Ecclesiasticos concilcans canones.

Unde sanctissimus ac beatissimus Archiepiscopus magna & senioris Roma Leo per nos, & per præsentem hanc Synodum, una cum ter beatissimo & omni laude digno beato Petro Apostolo, qui est petra & crepidio Catholicæ Ecclesiæ, & ille qui est

LXXXVII.

Promul-
gata sen-
tentia in
Dioſco-
rum mul-
tipliciter.
re-